

De bevolking is zeer tegemoetkomend. Overal klinkt het Heil Hitler ons toe. Ieder dorp en iedere stad heeft een "Comité van Nat.Ukrainische bevolking" gevormd en welkomsschilden bij de dorps- en stadijngen gemaakt.

1 Juli, 's nachts om 2 uur gaat het verder. Nu was het richting Lemberg, dat voor 24 uur genomen was. Om 7 uur waren we in Lemberg. Door Ukrainische Vrijsharen was de orde reeds hersteld. Zij waren met geweer bewapend en hun kenteeken was een blauw-gele armband. Hier maakten wij voor het eerst kennis met het Bolsjewisme zonder masker. Duizenden vrouwen, mannen en kinderen op de meest gemeene manier doodgemarteld. Overal ziet men huilende menschen. Midden in de stad hoorden we uit verhalen van de bevolking wat zich hier de laatste tien dagen had afgespeeld. Na een kort oponthoud reden we de stad weer uit. Ongeveer om 12 uur kregen wij de melding, dat er russische Cavallerie in aantocht was. Snel gingen we langs de voormarschstraat op een heuvel in stelling en al spoedig zagen we door onze verrekijkers de Russen naderen. Met artillerievuur werden zij ontvangen, toen ons zware m.g.- en granaatwerpervuur. Na ongeveer 10 minuten schieten uit alle wapenen, probeerden de Russen zich in een dorp links van ons weer te verzamelen. Nu het dorp onder vuur van alle zware wapenen. Na een half uur brandde het dorp aan alle kanten. Toen ging onze infanterie tot den aanval over en na een strijd van 5 uur waren de Russen volkomen verslagen. Aan onze zijde waren in het Bataillon geen verliezen en slechts 2 gewonden. De eerste dag is dan ook zeer gunstig verlopen en onze officieren waren dan ook zeer tevreden over ons. Zoo hebben we dan precies een jaar nadat ons Regiment is opgericht de eerste vuurdoop ontvangen. Twee russische cavallerie-esca-drons hebben we vernietigd.

2 Juli. Vandaag is het een zeer zware dag voor ons. Onze Regimentskommandeur W ä c k e r l e is gevallen door een schot van een franc-tireur. De verslagenheid is groot. Een jaar hebben we lief en leed met hem gedeeld en als hij eindelijk zijn Regiment in het gevecht aan kan voeren, valt hij als een der eersten. Met de Russen, die ons vandaag in handen vallen, wordt geen pardon gemaakt, totdat een bevel ons weer tot de orde roept. Waar wij ook al is het met tegenzin aan voldoen en de volgende Russen gevangen nemen en terug sturen.

3 Juli. Deze dag verloopt zonder gevecht. De geheele dag marscheerden we gemotoriseerd. Overal langs de straat liggen uitgebrande pantsers en voertuigen van allerlei soort. Onze vliegers en artillerie hebben hier 100 % werk verricht.

4 Juli. Vandaag kwamen we om 3.15 in Tarnapol aan. Ook hier waren de Russen als beesten te keer gegaan. Zoals overal hadden de Joden alles in handen gehad en hun lusten op het volk botgevierd. Het zal een ieder wel duidelijk zijn, dat wij als *N-mannen* onbarmhartig tegen de Joden optreden. Het was ons dan ook zeer welkom dat de burgerbevolking de Joden in een gevangenis tezamen dreef, waar zij hun verdiende straf ontvingen. In deze gevangenis waren honderden Ukraners vermoord. Hoofdzakelijk de Joden hadden hierin een groote rol gespeeld. Op dezelfde plaats ontvangen zij hun straf Oog om oog en tand om tand!

7 Juli. Ik schrijf mijn dagboek thans in een huis, waarbij we in stelling zijn. De 4. Juli hadden we 's avonds om 7 uur alarm en vertrokken onmiddellijk. Wij waren flankendekking voor onze divisie. De 5. Juli begon het al vroeg. Wij hadden een zeer zwaar gevecht. Onze m.g.-Gruppe is op een zeer dappere wijze in den aanval geweest. Wij lagen in direct schietbereik van boomschutters. Ook maakten we kennis met de russische zware granaatwerpers. Die dekten ons steeds met hun salvo's toe. Na een gevecht van 2 uur, waarin we een dorp namen, werden we met een Zug van de derde Kompanie op een dorp ingezet, waarin volgens verklaringen der bevolking de Russen zich verschanst hadden. Na ongeveer een Km. voorwaarts gekomen te zijn kregen we van alle zijden vuur. Dat we geen uitvallers hadden was aan onze goede opleiding te danken; sprongsgewijze gingen we voorwaarts, steeds een of twee man tegelijk 4 of 5 stappen en dan weer dekking. Op zoo'n manier heeft de vijand geen kans om goed te richten, zij schieten dan ook in het wilde weg. Als wij bij de dorpsrand aangekomen zijn krijgen wij versterking van een pantserafweergeschut "Pak". Dat is een prima wapen, twee-, driemaal schieten die op een huis en het staat in brand. Ik hoor net van een melder, dat we twee Km. van de russische grens af zijn, d.w.z. de oude grens van Polen en Rusland. De Leutnant van het Pakgeschut is een echte Draufgänger. Op een gegeven moment kwam zijn geschut niet vlug genoeg bij hem. Hoewel we gedwongen door het vuur van den vijand onze hoofden niet durften opheffen, ging hij midden op de straat staan en schreeuwde net zoolang om zijn geschut, tot het naar hem toe kwam.